

et passende midlertidigt Tillæg, hvilket betegnes som aldeles nødvendigt især for Lærerne i det vestlige og nordlige Sylland, thi — hedder det i Andragendet — „den Lønningsforhøjelse, Sogneraadene ifølge Ministerfrivælsken have tilstaaet enkelte af os, er i det Hele bedre stiftet til end yderligere at ydmyge os end til at afhjælpe vor dybtfølte Trang“.

Under Henviisning til sin Udtalelse i Betænkningen af 12te December f. A. om det der omhandlede Andragende Nr. 1 indstiller Udvalget, at nærværende Andragender henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, forsaavidt angaar en almindelig Omordning og Forbedring af Landsbyskolerernes Lønningsvilkår.

3. Andragende fra entlediget Korpsslæge Dr. med. & chir. D. D. Hagn om Pensionsforhøjelse (indbragt den 10de December 1874 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen). Dette Andragende er to Gange tidligere blevet behandlet af Finantsudvalget, uden at samme har gjort nogen Indstilling om det (se Rigsdagsstibenden for 1872—73, Tillæg B., Sp. 1085—86, og for 1873—74, Tillæg B., Sp. 821—22). Efter at det nu atter er fremkommet, har Indbringeren begjæret det henvist til nærværende Udvalg, som dog heller ikke finder Anledning at gjøre Indstilling om det.

4. Andragende fra pensioneret Skolelærer Jørgensen, Store Brøndum Skole nr. Aalborg (indbragt den 10de December af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, Wintjer). Andrageren, som har været ansat i det nævnte Embede siden 1826 og fra indeværende Mars Udgang har faaet Afsted med Pension, anser sig berettiget til, foruden den ham efter Lovens af 8de Marts 1856 § 20, 1ste Stykke, tilstaaede Pension af $\frac{2}{3}$ af Embedets Indtægter, beregnede efter de sidste 5 Mars Gjennemsnit, desuden at erholde et Tillæg efter samme Paragrafs sidste Stykke. Paa en Ansøgning herom til Kirke- og Undervisningsministeriet har han faaet Afslag, og nu andrager han om Folkethingets Medvirkning til, at han kan komme til sin formentlige Ret.

Da sidste Stykke af § 20 i den nævnte Lov kun angaar entledigede Lærere, som ikke ere pensionsberettigede efter samme Paragrafs foregaaende Bestemmelser, kan det efter det i Andragendet D. lyfte ikke komme til Anvendelse paa Andrageren. Udvalget gjør derfor ingen Indstilling.

5. Andragende fra Slagter Sally Meyer af Aalborg (indbragt den 17de December 1874 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, J. A. Hansen). Andrageren formener at være stet uret ved Bedømmelsen af den Erstatning, som tilkommer ham for Jord, afgiven til Forbindelsesjernet imellem Aalborg Banegaard og Limfjorden, og beder Rigsdagen om at hjælpe ham til hans Ret, hvis det endnu er muligt. Den 25de Juli 1871 indgav han til Indenrigsministeriet et Andragende om, at der maatte blive foretaget Omtaxation af Skade og Ulempe, der var ham forarsaget derved, at hans Eiendomme Matr.-Nr. 79 og 80 vare blevne overflaagne ved det nævnte Jernbanespor, hvorhos han tillige gjorde opmærksom paa, at han ingen Bei havde til det Areal, som var frastraaret hans nævnte Eiendomme, og at han, hvis denne Mangel ikke blev afhjulpen, ikke vilde kunne komme til at bjerge en paa dette Areal staaende Kartoffelafgrøde. Paa dette Andragende fik han, uagtet han gjentagne Gange havde bragt samme i Ministeriets Grindring, først Svar, efter at den ommeldte Kartoffelafgrøde, der vel kunde have en Værdi af 150 Rd., var raadnet i Jorden, og Ministeriets Svar lød i Korthed paa, at han skulde faa en ny Taxation, medens Kartofflerne ikke bleve omtalte med et eneste Ord. Den nye Taxation, som afholdtes den 16de April 1872, blev imidlertid foretaget af de samme Mænd, der havde taxeret tidligere, og Resultatet blev, at man tilstod ham en privat Overtjersel over Jernbanespor, at man paa Grund heraf nedsatte den ham tidligere indrømmede Erstatning for Ulemper og „Omvei“ med 50 Rd., og at man tilstod ham 10 Rd. til Retablering af Hegnsforholdet ved en forbi Eiendommen løbende Aa. Med Hensyn til det sidste Punkt oplyser Andrageren, at han havde maattet sætte et Bolværk, som havde kostet ham 45 Rd., og naar hertil kommer sammens fremtidige Vedligeholdelse, har han faaet omtrent en Femtedel af, hvad han burde have. Kort Tid efter denne Omtaxation kom han i Underhandling med Aalborg Kommune om et Magesstifte, som, hvis det kom istand, vilde overflodiggjøre Anlægget af den ham indrømmede Overtjersel over Banen, og han skrev da til Indenrigsministeriet, om han ikke, i Stedet for selve Overtjerselen, maatte faae tilstaaet det Beløb, som denne efter Overdragelse af Jernbanens Ingenieurer vilde komme til at koste. Paa denne Forespørgsel fik han ikke noget ligesæmt Tilfagn, men han blev tilkaldt ved Affattelsen af et Overdragelse og spurgt, om han var tilfreds med den udkomne Overdragelsessum, og da han derefter maatte antage, at denne (125 Rd.) vilde blive ham udbetalt, indgik han Mageslægten med Kommunen, hvilket han ellers ikke vilde have gjort. Under 31te Oktober 1872 resolverede imidlertid Indenrigsministeriet, at han istedetfor den paatænkte Overtjersel kunde faa 50 Rd. Efter fornyede Andragender opnaaede han derpaa, at den i Anledning af den faste Bro over Limfjorden sammentreddende Expropriations-Kommission blev bemyndiget til at tage Beslutning